

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3696/2019
27.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милоје Цветић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 456/19 од 04.07.2019. године, у седници одржаној 27.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 456/19 од 04.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П1 18/18 од 28.09.2018. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиљи на име разлике у новцу на име поклона – новчане честитке за Нову годину за малолетне ћерке исплати укупно 56.648,00 динара у појединачним износима и са законском затезном каматом ближе одређеним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 43.566,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 456/19 од 04.07.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у делу става првог изреке којим је обавезана тужена да тужиљи на име поклона – новчане честитке за Нову годину за мал. ББ исплати за 2018. годину 1.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 31.12.2017. године до исплате. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке и одбијен као неоснован део тужбеног захтева којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да јој на име разлике у новцу на име поклона – новчане честитке за Нову годину исплати укупно 55.648,00 динара у појединачним износима и са законском затезном каматом ближе одређеним у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 72/11, 55/14 и 87/18), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, тужила је запослена код тужене и мајка је двоје малолетне деце - ћерке ВВ, рођене ...2000. године и ћерке ББ, рођене ...2003. године. Тужена је тужили у складу са одредбом члана 44а Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ број 23/98...15/12) за 2014. годину и одредбом члана 46. Посебног колективног уговора за државне органе за 2014., 2015., 2016. и 2017. годину извршила исплату поклона за Нову годину – новчану честитку за мал. ББ укупно 4.000,00 динара, а за ћерку ВВ за 2014. и 2015. годину укупно 2.000,00 динара што је утврђено и вештачењем од стране вештака економско-финансијске струке, као и да тужена није тужиоцу извршила исплату на име поклона – новчане честитке за 2018. годину. Из налаза вештака економско-финансијске струке утврђени су максимални неопорезиви износи поклона за Нову годину за утужени период, предвиђени законом који уређује порез на доходак грађана.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев оценивши да је послодавац дужан да обезбеди деци запосленог старости до 15 година живота поклон за Нову годину – новчану честитку у вредности до неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана. Међутим, другостепени суд је оценио да одредбе члана 44а, односно члана 46. Посебног колективног уговора за државне органе не прописују минимални, већ само максимални износ – до неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана, те да је Влада РС 27.12.2017. године донела Закључак којим је препоручила органима државне управе, службама Владе и свим другим директним односно индиректним корисницима буџета РС који нису у претходном периоду, почевши од права стечених у 2014. години па надаље, обезбедили деци својих запослених поклоне за Божић и Нову годину у складу са општим актом, да то учине до 31.12.2017. године у износу од по 1.000,00 динара по детету, за 2014., 2015., 2016., 2017. и 2018. годину, због чега је побијаном одлуком првостепена пресуда преиначена и делимично одбијен тужбени захтев, као неоснован.

По оцени Врховног касационог суда одлука другостепеног суда је заснована на правилној примени материјалног права.

Одредбом члана 44. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ број 23/98...15/12), који је био на снази и примењивао се за 2014. годину и члана 46. став 1. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ број 25/15...34/18) у примени за 2015., 2016., 2017. и 2018. годину, прописано је да послодавац може да обезбеди деци запосленог старости до 15 година живота поклон за Нову годину - новчану честитку у вредности до неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана. Одредбом члана 39. Закона о платама државних службеника и намештеника прописано је да се

Посебним колективним уговором за државне органе могу утврдити и друга примања државних службеника према општим прописима о раду.

Неопорезиви износ зарада грађана утврђен Одлуком Владе РС за 2014. годину износио је 8.689,00 динара, за 2015. годину износио је 8.880,00 динара, за 2016. годину износио је 9.031,00 динара, за 2017. годину износио је 9.166,00 динара и за 2018. годину износио је 9.313,00 динара.

Законом о Буџету РС за спорне године, нису била предвиђена нити одобрена средства за поклон – новчану честитку за Нову годину, с тим што је Законом о буџету за 2017. годину у члану 16. став 3. прописао да изузетно исплата награда и бонуса за запосленог код корисника средства Буџета РС у 2017. години може се вршити на основу одлуке Владе. Влада РС је 27.12.2017. године донела Закључак којим је препоручила органима државне управе, службама Владе и свим другим директним односно индиректним корисницима буџета РС који нису у претходној години права стечених у 2014. години па надаље, обезбедили деци својих запослених поклоне за Божић и Нову годину у складу са општим актом, да то учине до 31.12.2017. године у износу од по 1.000,00 динара по детету, за 2014., 2015., 2016., 2017. и 2018. годину,

Сагласно наведеном, законодавац је јасно и недвосмислено одредио да вредност поклона за Божић и Нову годину – новчану честитку, послодавац је дужан да обезбеди у вредности до неопорезиваног износа, што значи да је за ту сврху могао одредити било који износ (од 1.000,00 динара па) до максимално траженог износа од стране тужиоца. То даље значи да буџетски корисници могу остваривати права прописана одредбом члана 44, односно члана 46. став 1. Посебног колективног уговора за државне органе према одобреним средствима за ту намену и за одређену календарску годину. Имајући у виду одредницу “до неопорезивог износа” из наведених одредаба произилази да послодавац запосленима који остварују право на новчану честитку за Нову годину, исплату не мора извршити у висини неопорезивог износа зарада грађана, већ га овлашћује и даје му могућност да новчану честитку исплати у распону од минималног до максимално предвиђеног износа, а што и ревизијске наводе чини неоснованим. Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда правилна је одлука другостепеног суда да одредбе члана 44а, односно члана 46. Посебног колективног уговора за државне органе не прописују минимални, већ само максимални износ – до неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана. Стога је правилно другостепени суд применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и делимично одбио тужбени захтев тужиље како је то ближе одређено у изреци побијане одлуке.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић